

DAMUNT DAMUNT

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SANT JOAN - OCTUBRE 1.996 - NÚM. 65

D A M U N T D A M U N T

Revista d'informació local

SANT JOAN (MALLORCA)

Octubre 1.996 - Núm. 65

Depòsit legal PM-673-1991

Domicili: Major, 68

07240- SANT JOAN (Mallorca)

Tel. 52 63 95

Director

Miquel Florit Huguet

Redacció i muntatge

Margalida Bauzà Bover

Col.laboradors

Gabriel Company Gayà

Catalina Jaume Ginard

Joan Jaume Nigorra

Bàrbara Matas Sastre

Guillem Morlà Adrover

Imprimeix

Apostol y Civilizador

PETRA (Mallorca)

C O N T I N G U T

NOTÍCIES LOCALS, pàg. 3-8

ALTRES INFORMACIONS, pàg. 8 a 12

POEMES I GLOSES , Pàg. 13 a 15

HOSPITAL DE MANACOR, pàg. 16 a 17

INFORMACIO MUNICIPAL, pàg. 18 a 19

COL.LABORACIONS, pàg. 20 a 26

NOTA: Els escrits publicats sols
expressen l'opinió dels seus au-
tors.

La revista no s'identifica
necessàriament amb el seu contin-
gut.

CURSET DE VELA

El passats 2, 3 i 4 de setembre un grup de joves va tenir l'oportunitat de poder participar a un curset de vela que es va realitzar a les instal·lacions de l'escola nàutica de vela de Calanova, a Palma. Va tenir una durada de tres dies seguits en règim de pensió completa.

El curset va constar d'una part teòrica i una part pràctica (navegació). L'horari del curset era de 10:30 a 18:30. Durant aquestes hores estàvem a càrrec dels monitors

de l'escola de vela. El temps restant estàvem atesos per dos monitores de Sant Joan.

Finalitzat el curset cada component va rebre un diploma per la seva participació.

El curset el vam poder fer gràcies al Delegat d'Esports MIQUEL GAYÀ ROTGER, amb l'ajud del Govern Balear. Tots li estam molt agraïts i per això esperam que hi hagi una propera oportunitat.

NOU LLIBRE DE MN. JOSEP ESTELRICH

Mn. Josep Estelrich, aquest investigador incansable, que tenim la sort de què ha dedicat una bona part de la seva tasca al poble de Sant Joan, acaba de treure un nou llibre, que és la transcripció d'un manuscrit que trobà quan estava catalogant l'Arxiu Parroquial de Sant Joan; conté les actes d'una visita pastoral del bisbe fra Joan de Santander a la major part de parròquies de la Part Forana de Mallorca l'any 1641.

Les nombroses i ben documentades notes de Mn. Estelrich fan assequible la lectura d'aquest llibre.

DON RAFEL SOLER EXPERT EN GNOMÒNICA

L'enginyer santjoaner Rafel Soler, que fou director del Port de Palma durant 20 anys (des de 1974 a 1994), fou entrevistat pel diari "El Día del Mundo" del passat dia 8 de setembre, on don Rafel Soler explicà la seva afició i la gran feina que ha desenvolupat durant 30 anys, fabricant més de seixanta rellotges de sol, molts d'ells públics i alguns privats.

Rafel Soler ha emprat diferents materials per construir els rellotges, com el formigó, metall i altres, però la majoria estan construïts en marès.

PLE MUNICIPAL

APROVATS DIFERENTS PROJECTES

En el ple municipal celebrat el passat dia primer d'octubre, es va anunciar l'adjudicació a l'empresa Melcion Mascaró, mitjançant subhasta, de la pavimentació asfàltica de diferents carrers, per una quantitat propera als 10 milions. Amb aquesta millora i l'asfaltat realitzat abans de l'estiu, per un import de 6 milions, queda complet el projecte que fou inclòs en el Pla d'Obres i Serveis del CIM per l'any 1996.

Els carrers que rebran aquesta millora són: carrer de Palma, Bella Vista, Consistori, Major, Mirador, Amistat, Vent, Desert, Sol, Monges, Escaleta i Revellar. Alguns d'ells tan sols en un tram, ja que la resta ja va ser asfaltat.

Foren aprovats dos projectes: asfaltat de la Plaça de la Constitució i alguns carrers del voltats, en la part de migjorn, amb un pressupost d'11 milions i un segons projecte de l'arquitecte local Joan Bauzá, consistent en acondicionar i embellir, sense perdre el seu encant actual, l'entrada del Cementiri Municipal, amb un pressupost de 4 milions.

Aquest darrer projecte contempla una segona fase que consistiria en acondicionar, millorar i embellir la part coneguda com "El Cementiri Vell", amb un pressupost de 8 milions, que es deixaria per als propers anys.

Per finançar els dos primers projectes s'acordà sol·licitar la seva inclusió en el "Pla d'Obres i Serveis" del CIM per a l'any 1997, amb una aportació del 80 per cent de l'organisme insular i la resta a càrrec de l'Ajuntament.

També fou aprovat un projecte de la reforma estructural de la Casa de Cultura i millores d'acondicionament, amb un pressupost d'un milió i mig de pessetes.

Entre altres temes i acords que es tractaren, foren designades festes locals, els dies 24 de juny i 22 d'agost, festa del nostre Patró, Sant Joan Baptista.

Finalment foren concedides les subvencions següents:

- A la PIMEM local, la quantitat de 125.000  per organitzar la Festa des Butifarró i una altra de 50.000  per la publicació del llibre "Guerra Civil, poble de Sant Joan", amb la condició de què siguin entregats 25 exemplars a l'Ajuntament.

Al final d'aquesta sessió plenària quan es conegué l'aportació municipal a la "Festa del Butifarró", foren fets diferents comentaris per part de persones

present a la Sala d'Actes.

Joan Jaume Nigorra

LA FESTA DES BUTIFARRO

L'ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS I EMPRESARIS SE N'HA ENCARREGAT ENGUANY

Un any més, el mal temps acompanyat d'un fort vent va deslluir d'alguna manera la Festa des Botifarró. I els seus nous organitzadors, l'Associació de Comerciants i Empresaris de la vila no han pogut veure recompensats amb l'èxit els seus esforços.

Aquesta festa va ser creada l'any 1966 per la Penya Motorista de Sant Joan ienguany, aquest interès per promocionar les nostres coses ha fet que, després d'un parèntesi de quatre anys s'hagi pogut tornar a recuperar.

La popular festa va començar amb unes proves esportives (slàlom de cotxes i gimcana de motos) i llavors, i per obsequiar els participants es va fer una torrada. Com que els productes són propis de la pagesia mallorquina, això va arrelar molt bé.

A la plaça de la Constitució novament s'hi feren els balls populars, ball de bot, a càrrec de l'agrupació Aires de Pagesia de Sant Joan. Llavors i mentre les orquestres actuaven, es va fer la torrada tradicional del botifarró, llonganissa i altres menjars.

Bunyols

Els assistents també feren a prop a tots els centenars de quilos que hi havia preparats. També pogueren assaborir els bunyols propis d'aquesta tardor.

La gent enguany va tenir un altre al·licient, la torrada que feren els bars Can Tronca i Can Fiol, que varen contribuir al fet que hi hagués més ambient de carrer i animació. Tota vegada que davant aquests establiments hi va haver també els seus balls, les torradores i orquestres.

D'aquesta manera Sant Joan va viure un any més aquesta va viure un any més aquesta festa que és sens dubte una bona promoció de la nostra vila, tota vegada que hi participà gent arribada de tota Mallorca.

Joan Jaume

LA TAULERA D'EN PENYA

el Diari de Balears del passat dia 21 de setembre publicava un article sobre la teulera La Penya, situada dins el terme municipal de Sant Joan, propera al lloc conegut com "Es Revolt de la mort". Aquesta teulera, una de les primeres que es fundaren a Vilafranca, el mateix que la desapareguda "Teulera d'En Xirgo", estan situades dins el terme municipal de Sant Joan i és, des de fa uns anys, propietat del santjoaner Bernat Fullana i de Ramon Mirallès (de Son Barceló). La fàbrica té una producció de 20.000 teules i de 8.000 bovedilles al mes. Es fan tres fornades per mes.

AGRAÏMENT

La família Vicens-Font davant les nombroses manifestacions de condol rebudes tant per part d'amics i coneguts, com per part d'ex-alumnes, amb motiu de la mort de Víctor Manuel i en la impossibilitat de correspondre-les totes personalment, ho vol fer per mitjà d'aquesta nota.

A tots, moltes gràcies.

20 ANYS DE CORAL UNIVERSITARI

La Coral Universitària, que fou fundada l'any 1977 pel santjoaner Joan Company, té en projecte gravar un disc recopilació dels concerts que feu la des de 1980 a 1994.

Aquest disc anirà acompanyat d'un llibret explicatiu de les actuacions de la Coral durant els 20 anys.

La Coral està integrada per universitaris i professors de la UIB i d'aquesta formació han sotit directors d'orquestra, músics i cantadors i sopranos de reconeguda vàlua i renom.

NECROLÒGIQUES

Francesc Alzamora Florit (Alzamora), va morir el passat dia 27 de setembre a l'edat de 80 anys.

Home de caràcter amable i festós, sempre el trobaves de bones. Actiu, va treballar ajudant els seus fins el mateix dia de la seva mort.

Descansi en pau l'amo en Francesc i rebin el nostre condol els seus fills Rafel i Miquel, les seves filles polítiques Margalida i Maria, els seus néts i altra família.

Víctor Manuel Noguera Vicens (de Cas Mestre Riutort), va morir el passat dia 29 de setembre a l'edat de 29 anys.

La missa funeral que s'oficià el vespre del dia 4 d'octubre a l'església parroquial de Sant Joan, com la de dies abans a Palma, fou una prova de l'estimació de què gaudeix aquesta família. La gent de Sant Joan i altra vinguda de distintes parts de Mallorca, volgué sumar-se al dolor de Catalina, la mare de Víctor, i de don Bartomeu i donya Margalida, els padrins, que han perdut el ser més estimat.

I és que són nombrosíssimes les persones que, uns com alumnes i ex-alumnes, altres com a companys de feina dins la docència i altres com a veïns que senten apreci i gratitud envers d'aquesta família que sempre s'ha mostrat tan afectuosa i amable amb tothom.

NAIXEMENTS

Joan Francesc Prados Bauzà, fill de Juan Francisco (Kiko) i de Francisca, va néixer el passat dia 4 d'agost.

Laura Català Artigues, filla d'Antoni (de Son Fluixà) i de Francisca va néixer el passat dia 3 de setembre.

Josep Gabriel Mas Jaume, fill de Gabriel (Gomis) i de Catalina, va néixer el passat dia 5 de setembre.

La nostra enhorabona als pares, padrins i altra família per tan feliços esdeveniments.

ACCIDENT

Maria Matas Matas (Peremates), el passat dia 16 de setembre, quan es trobava en el paratge d'Es Revellar, amb el mobilette, tombà amb tan mala sort que es rompé un peu.

Un accident, que no es pot considerar de trànsit, però que va fer que Maria Peremates fos ingressada a Son Dureta i el mateix dia intervinguda.

ROBATORIS DE QUEVIURES

Durant la nit de l'1 al 2 d'octubre, foren robats de la Cooperativa Agrària de Sant Joan, diferents peces de formatge, galetes, oli d'oliva, a més d'una petita quantitat de doblers i una bateria.

Unes setmanes abans, en el Pou Nou, propietat de n'Arnau Munar (Bronder), els lladres s'enportaren carn i altres productes congelats que na Miquela, l'esposa de n'Arnau, guardava dins la conservadora.

N'hi ha que estan comentant que el robatori de queviures és senyal inequívoca de que la fam és aquí, igual que a la postguerra, quan el robatori de queviures era molt freqüent. NO SERÀ TANT!

PEP GAYÀ CAMPIÓ CICLISTA SANTJOANER

Com una continuació d'aquelles pàgines glorioses que fa unes dècades escrigueren Miquel Gual, Gabriel Company i Antoni Karmany, actualment Pep Gayà Gayà (Solander) està aconseguint sonades victòries.

Darrerament Pep Gayà aconseguí la medalla d'or a la prova Keirin, demostrant esser un gran sprinter.

Pep Gayà, juntament amb Bartomeu Macias i Toni Porras, obtingueren la medalla d'argent en la Velocitat Olímpica, a tan sols 6 dècimes dels guanyadors de la selecció Andalusca.

Aquestes són sols dues de les victòries aconseguides darrerament per Pep Gayà.

MEDALLA D'OR DE LLUC AL Sr. MIQUEL GAYÀ I SITJAR

El Santuari de la Mare de Déu de Lluc ha atorgat al nostre paísà, el poeta Miquel Gayà i Sitjar, fill predilecte de Sant Joan, la Medalla d'Or de Lluc. És la més alta condecoració del Santuari, que, fins avui, només havia estat concedida a l'eminent escriptor Mn. Llorenç Riber.

S'ha atorgat ara al Sr. Gayà Sitjar, antic blauet de l'Escolania, en reconeixement dels seus mèrits literaris i de les proves d'afecte i servei al Santuari, donades per ell al llarg de tota la seva vida.

L'honrosa distinció li va ser tramesa en el marc de les festes de la Diada, el passat dia 8 de setembre, al final de la Missa major presidida pel Bisbe de Mallorca a l'Acolliment del Centenari, a presència de les primeres autoritats del Govern Balear i del Consell Insular de Mallorca, i d'una gran concurrència de pelegrins que aquest dia havien pujat al Santuari de Lluc. El P. Ramon Ballester, que ja va fer l'elogi del guardonat a l'acte de proclamació de Fill Predilecte de Sant Joan en el nostre temple parroquial el 16 de març passat, va presentar en un parlament els mèrits que motiven la concessió d'aquesta condecoració a l'antic blauet de Lluc, i el senyor Bisbe li va fer el lliurament de la Medalla, amb els aplaudiments de la multitud congregada. Hi foren presents l'Ajuntament de Sant Joan, representat pel regidor de Cultura Sr. Joan Magro, i un grup de santjoaners.

SELECTIVITAT

En la darrera convocatòria han superat les proves de Selectivitat els estudiants Francesc Josep Alzamora Bauzá i Josep Pau Ribes Ors.

La nostra enhorabona als interessats i a les seves respectives famílies

SOPAR DE COMPANYONIA A CAN TRONCA

El passat dia 13 de setembre, en el restaurant de Can Tronca, es va celebrar un sopar de companyonia, organitzat pel Sindicat Autònom de Banca i Estalvi de les Illes (SABEI), on assistiren unes 150 persones.

Entre els convidats hi havia membres d'UM, PSOE, PSM i EU. El coordinador, Josep Suàrez, pronuncià unes paraules agraïnt l'assistència i explicant la tasca que duu a terme el Sindicat.

El Sindicat, que fou fundat l'any 1989, actualment té 1.000 afiliats i en aquest sopar de Can Tronca celebraven el desenllaç favorable d'una demanda interposada contra el SABEI.

NOU CENTRE DE SALUT DE VILAFRANCA

Està previst que durant el proper mes de novembre sigui inaugurat el nou Centre de Salut de Vilafranca, que atendrà una població de 13.000 persones, veïns de Vilafranca, Petra, Sant Joan, Maria de la Salut i Porreres.

Aquest Centre de Salut estarà ubicat en el mateix lloc de l'actual Ambulatori; tindrà un sevei sanitari més complet que l'actual PAC, ua que tindrà una plantilla de 8 metges, un pediatra i ATS, així com 4 administratius per tramitar la documentació relacionada amb la Seguretat Social.

Amb la inauguració d'aquest centre, la posada en marxa de l'Hospital de Manacor, els santjoaners i veïns dels pobles dels voltants esperam surtin guanyant, i que sobretot desaparegui aquesta sensació d'inseguretat i desampar i que no es repetesqui mai més la frase "Quan arribes a Son Dureta ja pots esser mort", que amb raó o sense, tantes vegades hem sentit repetir.

COL·LECTIU TERNYINES

Nota per a la premsa:

Reunió del dia 6 de setembre de 1996

Les reunions generals del Col·lectiu que fins ara s'havien celebrat el primer dissabte de cada dos mesos, s'han traslladat al primer divendres, que sembla un dia en què la gent té menys ocupacions o compromisos.

L'equip encarregat del magatzem de Teranyines ha fet l'inventari de les publicacions disponibles per a la venda, amb el resultat d'un total de 2.225 exemplars. Amb el producte de la venda d'aquests llibres es podria finançar l'edició de quatre noves monografies.

L'equip de difusió presenta al col·lectiu diverses iniciatives per incrementar la venda de publicacions: dirigir una carta als santjoaners que resideixen fora de la vila; organitzar la distribució de publicacions a llibreries de diversos pobles de la Part Forana; muntar una parada de llibres a les fires, particularment a les dels pobles veïnats; i repetir per a les pròximes festes de Nadal la campanya "Regalau Cultura".

El col·lectiu tracta de reprendre aquesta tardor l'organització d'activitats culturals, amb més assiduitat que les temporades anteriors, entorn de temes d'actualitat, d'acord amb

les inquietuds populars del moment, en forma de conferències seguides de col·loqui, taules rodones d'experts en una matèria, o converses entre tots els assistents sobre un tema determinat.

Els actes culturals més immediats seran: la presentació de la Monografia núm. 5 sobre "Els malnoms de Sant Joan", a punt d'editar, preparada per F. Canuto, J. Estelrich, J. Font, J. Moratinos i M. Sastre; la presentació d'una comunicació sobre "Aproximació al Patrimoni perdut i tuda de Sant Joan", presentada per Arnau Company i Bernat Campins al III Congrés de la Societat Arqueològica Lul·liana, sobre "El nostre Patrimoni cultural: el Patrimoni tuda"; i la presentació del llibre "Croquis artanencs", del P. Rafel Ginard, publicat per l'Ajuntament d'Artà.

Teranyines es proposa també emprendre el recull de "Bibliografia santjoanera", que serà un catèleg de totes les publicacions fetes per santjoaners, i dels textos publicats sobre Sant Joan per autors externs, treball que podria publicar-se en la col·lecció de monografies.

S'han incorporat a Teranyines dos universitaris santjoaners: Catalina Gayà, estudiant de periodisme, i Josep Bauçà, estudiant d'història.

COL·LEGI PÚBLIC SON JUNY / SANT JOAN

NOVETATS DESTACABLES

El nou curs 96/97 s'inicia amb novetats destacables: canvi en l'Administració Educativa i en conseqüència canvi de Director Provincial del MEC, el Sr. Bartomeu Llinàs ha estat substituït pel Sr. Joan Francesc Romero. Sembla, també, que s'acosta la data de la transferència de les competències en educació del Govern de Madrid al Govern Autòmic. Per altra part, es detecta una desacceleració en l'aplicació real de la Reforma educativa, com a conseqüència de la restricció

pressupostària, a més d'una imprevistació evident.

A nivell de la nostra escola hem de remarcar en aquest començament de curs:

* La permanència en el nostre centre dels alumnes del 1er d'ESO, la notícia que més ha alegrat la comunitat educativa, després de mesos d'incertesa.

* El canvi de bona part de les persianes, que oferien un aspecte lamentable, i altres millores importants en l'edifici i equipament.

* La regularització administrativa i laboral del servei de menjador.

ALTRES MILLORES A L'EDIFICI

Durant el curs 95/96 s'ha fet un esforç econòmic important per aconseguir diverses millores a l'edifici escolar i dependències:

.- Per part de l'Ajuntament s'ha donat una mà de pintura a l'entrada, menjador i passadissos.

.- A compte del MEC, s'ha instal·lat un nou extractor i filtres per a la campana de la cuina.

CANVIS EN LA PLANTILLA

En el curs 96/97, deixen el nostre Centre:

* Apollònia Crespí Vallespir i també la mestra que la va substituir Encarna Miró Albertí.

* Nadal Maimó Obrador.

* Catalina Borge Valcaneras.

D'aquestes, dues vacants seran cobertes, en règim de definitius, pels mestres següents: Apollònia Quetglas Jordà, natural de Maria de la Salut, en els nivells de 1er-2^{on} i per Pere Garcies Serra, natural de Lluçmajor, en els nivells de 3er-4^{art} i com a professor de música.

A la plaça d'educació infantil que ocupava Catalina Borge no s'incorporarà la professora definitiva Catalina Bover, que seguirà en excedència per esser diputada del Parlament Balear i membre del Consell Insular de Mallorca. Per aquesta tercera vacant el MEC anomenarà un substitut, encara pendent.

També deixarà d'impartir classes de l'àrea de religió Onofre Torres, fins fa poc rector de la Parròquia de Sant Joan. Està previst que Joana Ferragut, que ja impartia classes de religió a una sèrie de grups, assumésqui tots els nivells.

Per altra part segueixen en el Centre, per completar la plantilla, F. Xavier Moratinos, a infantil, Joan Morey, com a tutor de 5e-6e, Josep Lluís Morales, com a tutor del grup de 1er d'ESO-8e d'EGB i Josep Roig.

A finals del curs 95/96 es va demanar al MEC la concessió d'un nou mestre per realitzar la seva activitat docent un temps a educació infantil i l'altre al primer cicle de primària, donat l'augment de matrícula que tenim actualment en aquests nivells. Fins ara no hem obtingut resposta afirmativa i donat el clima de restricció pressupostària som bastant escèptics en relació a aquesta demanda.

LA MATRÍCULA ESCOLAR ES MANTÉN

La matrícula escolar del nostre Centre, en relació al curs passat, es mantén pràcticament. De 126 alumnes en el 95/96 passa a 123 alumnes en el 96/97.

La distribució dels alumnes serà la següent:

E. INFANTIL

P-39

P-411

P-516

E. PRIMÀRIA

1er9

2on16

3er10

4rt10

5è14

6è6

E. SECUNDÀRIA

1er ESO12

EGB

8è10

NOTÍCIES DE L'APA

ASSEMBLEA ANUAL

El passat 28 de juny, l'APA realitzà l'assemblea general, que habitualment es feia a principis

del nou curs. En aquesta es va fer memòria de les activitats fetes durant el curs acabat, es presentà l'estat de comptes i s'anunciaren propostes a dur a terme: entrevista amb el nou Director Provincial del MEC, programació de les activitats extra-escolars del proper curs. A continuació s'elegiren els nous membres de la Junta Directiva, en aquesta elecció s'escolliren més de la meitat dels components, com era la norma, per tal de cobrir vacants de l'anterior Junta.

En una reunió posterior, dia 4 de juliol, la Junta Directiva anomenà Catalina Gayà Bauzá com a presidenta de l'Associació.

A mitjans del mes d'agost, dia 12, la nova Junta realitzà una reunió per preparar l'oferta d'activitats extra-escolars per al curs 96/97.

INVERSIONS I PROJECTES

En base al propi pressupost del centre s'han col·locat cortines a la biblioteca i a la sala de direcció-secretaria, s'ha muntat una xarxa elèctrica per al funcionament dels ordinadors a la saleta acondicionada per a aquests, s'han instal·lat prestatgeries, també, a la biblioteca per millorar la funcionalitat d'aquesta dependència, s'han decorat alguns espais amb treballs dels alumnes i s'ha enriquit la zona de jocs del pati de davant amb unes engrossadores.

Hi ha previst, si és possible, abans de l'inici del curs 96/97, dur a terme aquests projectes, que tenen ja assignació pressupostària:

- Col·locar cortines a la sala del menjador.

- Instalar uns rentadors nous i més adequats que els existents a la cuina.

- Tancar la zona de l'hivernacle per realitzar-hi alguna activitat del camp de l'agricultura.

SUBVENCIONS DEL M.E.C.

El MEC ens concedí 200.000 Ptas. per a l'àrea de música i 100.000 Ptas. per a l'àrea d'educació física.

Amb aquestes ajudes s'ha adquirit material i recursos importants per a aquestes àrees. A destacar la compra d'un orgue electrònic, una targeta de so i una col·lecció de discs compactes per a l'àrea de música; la reposició de material bàsic d'educació física i l'adquisició d'elements per al joc de hockey i d'una escala horitzontal per al gimnàs.

MATERIAL ESCOLAR , A D Q U I R I T

A més de les adquisicions enumerades, hem de destacar, d'aquests segon i tercer trimestres del 95/96: la compra d'un ràdiocassette amb lector de compact-disc, un CD room per a l'ordinador i una col·lecció important de llibres sobre temes de ciències naturals, tecnologia i plàstica, així com una col·lecció de contes en vídeo, per a la biblioteca del centre.

**S'ADQUIRIRÀ UN PARC
INFANTIL PER
ENRIQUIR L'ESPAI
EXTERIOR**

* La renovació considerable que ha sofert la Junta Directiva de l'APA, amb nova Presidenta.

* Un grau alt de continuïtat en l'Equip Directiu del Centre i dels projectes escolars impulsats.

* La substitució de tres professors del Claustre.

Molts d'aquests aspectes locals, els trobareu més desenvolupats en aquestes notes informatives.

Ja veim, idò, unes novetats i fers remarcables, de tots els signes: positius alguns, clarament negatius aquells que suposen un retall pressupostari en educació i de caràcter ambigu uns tercers. Tots junts ens sembren a l'horitzó del 96/97 un conjunt on es mesclen bones expectatives amb ombres evidents. Esperem que just fructifiquin les primeres i que, en tot cas, poguem combatre a temps les segones.

LA IMPLANTACIÓ D'UNA NOVA ETAPA : E.S.O.

La implantació del 1er nivell d'ESO ha causat fins al darrer moment gran inquietud en el nostre poble.

Al final els alumnes de 1er d'ESO (l'anterior 7^e d'EGB) podran cursar aquests estudis a Sant Joan en el curs 96/97, segons ha establert el nou director provincial del MEC Sr. Joan Francesc Romero.

La determinació del mapa escolar, aprovat per l'anterior administració educativa, que establia que els alumnes de Sant Joan s'haurien de desplaçar en el 96/97 per cursar el 1er nivell d'ESO, primer a Manacor i després a Petra, causà gran inquietud en el poble i originà al llarg del segon i tercer trimestres nombroses assemblees i reunions dels pares i representants de l'APA on es manifestà reiteradament l'oposició a aquest desplaçament, en el qual es veien nombrosos inconvenients, perills i incomoditats, i cap avantatge o millora de la qualitat educativa. Per altra part, per a una implantació adequada de l'ESO, es demanava la construcció de l'Institut de Sineu

i que fins que aquest no entràs en funcionament els alumnes del primer cicle de la comarca del Pla quedassin als propis centres. També s'han sentit veus, dins aquest debat, que s'han decantat per una permanència del 1er cicle d'ESO als actuals centres d'EGB, al manco als pobles d'una certa entitat i població, i aportar als col·legis d'EGB les millores de la Reforma Educativa en comptes de desplaçar els alumnes tan prematurament.

Finalment, per al curs 96/97, en una reunió tinguda amb el nou Director Provincial, el dia 18 de juliol, el comunicà a la comissió que hi assistí que en el proper curs en el nostre centre es podria cursar el 1er curs d'ESO (actual 7e), a més del 8e d'EGB i que aquesta era una decisió que es prenia per al curs vinent, a l'espera que la nova administració estableixi uns criteris definitius sobre la implantació de l'ESO.

LES PERSIANES DEL CENTRE

Al llarg del segon i tercer trimestres del passat curs el MEC ha concedit al Centre una ajuda d'1.000.000 de Rs, amb les quals s'han pogut canviar totes les persianes de la façana principal i dos conjunts més: un lateral i un de la façana posterior. S'han introduït millores importants en el disseny per tal d'augmentar la seva resistència i afavorir el seu manteniment i ús.

En aquesta reforma, al contrari de les anteriors, la direcció de l'obra ha estat cedida a l'Ajuntament, la qual cosa ha possibilitat la introducció de les millores esmentades.

Queden, sobretot, cinc grups de persianes a la façana posterior que precisen d'una solució immediata per aconseguir la imatge d'un edifici en un estat adequat de conservació. Esperem que la nova administració educativa hi doni una solució ràpida.

SERVEI DE MENJADOR

El servei de menjador va començar el dia 16 de setembre i acabarà el dia 19 de juny.

HORARI

- Setembre, Juny i tots els divendres: de 14 a 15 h.

- Resta del curs: de 12,30 h. a 14,30 h. (el dinar se servirà a partir de les 13,15 h.).

MONITORS

En aquest curs es comptarà amb dos monitors per atendre els alumnes: un cuidarà dels alumnes d'educació infantil i l'altre dels alumnes més grans.

Durant el dinar, a excepció dels mesos de setembre i juny, es comptarà amb la col·laboració dels mestres que utilitzin el servei.

PREUS

- Inscripció per a tot el curs o períodes a partir de 20 dies seguits o més: 475 Ptas./dia de menjador.

- Inscripció per a períodes de 5 a 19 dies seguits: 500 Ptas./dia.

- Inscripció per dies o períodes fins a 4 dies seguits: 550 Ptas./dia.

Nota: La pujada de 50 Ptas./dia ha estat motivada per aquestes raons: incorporació d'un segon monitor; gestió a càrrec d'una empresa, exigida pel MEC, la qual cosa encareix el cost (en el nostre cas la cuinera Catalina Antich Morey ha creat l'empresa i el MEC li ha adjudicat el servei); obligació de cobrar IVA.

Aquests preus s'estableixen fins al desembre. A final d'any seran objecte d'estudi i podran ser revisats en funció del balanç econòmic, donada la nova situació, en part desconeguda i difícil de quantificar.

PAGAMENT DE LES QUOTES

El pagament de les quotes dels alumnes fixes es farà a través del banc. El pagament de la resta d'ins-

cripcions es farà directament a l'Escola al mestre encarregat.

NORMES

La utilització del servei de menjador suposa complir aquestes normes. L'incompliment reiterat d'aquestes, prèvia comunicació als pares, podrà suposar la pèrdua del dret a aquest servei. Les normes seran:

- Respectar els monitors i complir les regles i activitats que aquests estableixin.

- Acceptar la realització, a partir de l'edat establerta, de les feines de torn de menjador i de taula.

- Fer un ús adequat de les instal·lacions i materials.

- Demanar autorització per sortir del recinte escolar.

- Mantenir una conducta correcta dins el menjador i respectar els hàbits bàsics que exigeix un menjador comunitari.

- Respectar la resta dels alumnes sense fer distinció d'edat, grup, sexe, procedència.

- Respectar els jocs i les activitats organitzades.

HÀBITS

Es fomentaran aquests hàbits:

- Netejar-se les mans abans de dinar.

- Menjar amb correcció, amb el màxim d'autonomia.

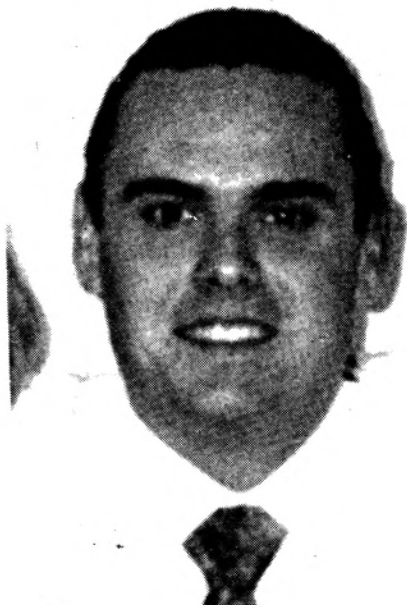
- Fer un ús adequat dels estris: coberts, torcabques (aquest s'ha de canviar com a mínim a la setmana).

- Menjar un poc de tot. Els pares d'alumnes amb algun problema dietètic ho faran saber al tutor per tenir-ho en compte.

- Parlar amb una intensitat de veu moderada.

COMISSIÓ DE MENJADOR

Els pares/mares interessats en formar part d'aquesta ho han de comunicar al Centre. La seva finalitat és millorar l'oferta de menús i els diferents aspectes del servei.

EL MEU ADEU

Una nit de lluna blanca
només començava la tardor
a la flor de la vida
vas fer l'últim bategor.

Vaig quedar tan esglaiada
vaig sentir tant de dolor
que només desitjava
anar-me'n amb tu, per favor.

Recordaré cosa estimada
el teu riure, el teu valor
deman a Déu esperançada
el dia que ens colmi de dolçor.

Pel meu adéu, Víctor, empraré un
vers de Josep Mª Llopart, que diu:

**"En el meu cor hi plora
com plou a la ciutat."**

Ta mare

RECORDANT A VÍCTOR MANUEL

Compatint profundament a Dª Catalina
Vicens i els seus respectables pares,
per haver perdut un ser tant estimat
als seus 29 anys.

Mirat amb els ull humans
no se pot encobeir
pero els designis de Déu
no se poden discutir,
que li hagi concedit
en el cel feliç destí
i reconforti i protesgesqui
la seva mare i padrins.

Catalina Jaume de Calicant

A GUILLEM MORLÀ I ADROVER

Vós sou digne d'alabar
és d'or vostra cortesia
parlant de vós cal pensar
que estau fet de poesia
de cor sabeu expressar
sentiments de bona vida.

Guillem Morlà i Adrover
vostra cultura i tendresa
diu que ho sou home de bé
amb bells mots de gentilesa
tot amatent sabeu fer
joiós i ple de fermesa.

Amb vostra mar de bonança
dins Sant Joan trovador
parlau amb gust i recança
perquè us plau la germanor
tot fidel amb esperança
amb goig, gaubança i amor.

Bàrbara Matas Sastre

D E D I C A T A
MIQUEL BARCELÓ JAUME
(D ' H O R T A)

(mort a Felanitx el passat mes de
 setembre)

Els quintos de l'any quaranta
 mos sentim molt afectats
 per haver perdut un company
 que era molt apreciat,
 als seus setenta-sis anys,
 després de molt haver penat,
 el dissabte del su sant
 va passar a l'eternitat,
 pero mos diu la lliçó
 que aquell que bé ha obrat
 passa a una vida millor,
 que a la gloria del Senyor
 hagi hagi estat ben arribat
 i quan per nosaltres vengui es dia
 Déu mos trobi en bon estat
 i rebin consol cristià
 tots es qui l'han estimat.

Catalina Jaume de Calicant

CUA DE PALLA

Recordant un bon amic
 que a pics li vaig dar consell
 el meu mal no té remei
 i no cal estar mal sofrit,
 que per llegir lo que ha escrit
 no val la pena es veure-hi.

Gabriel Company
 (Forner Boveta)

SOGRES (Femení)

(Cançons curtes d'efecte rapid)

Bona mare pots esser
 i una sogra ben dolenta
 aquell qui amb tu s'emparenta
 sa ràbi' li pren s'alè.

Tanta d'avantatja hi ha
 d'una sogra a una mare
 com d'un dimoni a un frare
 o d'una p... a un capellà.

No és tema per discutir
 ja en teniu s'anomenada
 quan tirau sa verinada
 vos mata el vostre verí.

Quan una sogra s'enfada
 és hermós el seu enfat
 i el gendre, aquell malnat,
 ja li fuig s'enravenada.

Amb sa sogra he conviscut
 vint anys an plena armonia
 ella manava sa fia
 i sa dona em feia banyut.

Un viudo molt carinyós
 deia amb gràcia i simpatia
 sa meva dona al cel sia
 i sa meva sogra al cel fos.

Amb tot tenim excepcions
 com és cert i natural
 sa sogra és un animal
 d'aquells que tiren virones.

Perdonau un ignorant
 que bedueix a desiara
 que estimava molt sa mare
 però sa sogra no tant.

Gabriel Company
 (Forner Boveta)

DEDICAT AL NÉT QUE ESPERAM

Sant Antoni gloriós
 Sant Arnau i Sant Vicenç
 amb fe vos vull demanar
 que tots vegem arribar
 aquest nét amb bon acert
 condret, robust i despert
 i també voldríem que fos
 dotat de bons sentiments
 i si té difícils moments
 que trobi refugi en Vós
 Sant Antoni Gloriós.

Si es que siguem escoltats
 de sa vostra Providència
 tendrem un nét acertat
 dins sa nostra descendència.
 Donau salut als pares,
 padrins i altra família
 i si mai ens veis en perill
 atorgau-nos vostra auxili.

Catalina Jaume de Calicant

MOLTS D'ANYS !! FELIÇ ANIVERSARI

(Mes d'octubre)

1.- Sebastià Pastor Gonzàlez
 (Ca Na Faleu)
 dia 1 d'Octubre

2.- Rafel Munar Socias (de Sa Cova)
 dia 2 d'Octubre

3.- Jaume Bonet Bauzà (Síndic)
 dia 3 d'Octubre

4.- Rafel Bauzà Fiol (de Son Duran)
 dia 4 d'Octubre

5.- Josep Antoni Fontirroig Bauzà
 (de Can Domingo)
 dia 5 d'Octubre

6.- Bartomeu Nigorra Vich (Petrer)
 dia 6 d'Octubre

7.- Joan Rebassa Riera
 (de Cas Garriguer)
 dia 10 d'Octubre

8.- Gabriel Mas Gelabert
 (de Son Buraxó)
 dia 11 d'Octubre

9.- Catalina Abraham Estelrich
 (Turricana)
 dia 12 d'Octubre

10.- Antònia Pilar Mas Jaume
 (de Can Fidever)
 dia 13 d'Octubre

11.- Isabel Gayà Mas (de Can Fidever)
 dia 21 d'Octubre

12.- Francesc Josep Alzamora Bauzà
 dia 24 d'Octubre

13.- Joan Bauzà Mesquida (Ferreteria)
 dia 25 d'Octubre

14.- Jaume Mayol Bauzà (Maiol-Sol)
 dia 28 d'Octubre

15.- Maria Jaume Jaume (Bovarrina)
 dia 28 d'Octubre

16.- Maria Isabel Ferrer Matas
 (Peremates)
 dia 29 d'Octubre

17.- Joan Ordines Miralles (Ordines)
 dia 31 d'Octubre

L'Hospital de Manacor és una de les més clares mostres de la voluntat que l'INSALUD té d'apropar els serveis hospitalaris a la població del llevant mallorquí. L'INSALUD ha volgut millorar d'aquesta manera l'atenció hospitalària, la qual fins ara s'havia concentrat totalment a la ciutat de Palma.

L'Institut Nacional de la Salut té al seu càrrec la responsabilitat de l'assistència sanitària a les Illes Balears.

Aquest és un procés en evolució constant que exigeix de l'INSALUD un important esforç pressupostari per tal d'augmentar i garantir l'assistència mèdica

universalitzada.

La infraestructura necessària per tal d'assegurar l'assistència a tots els ciutadans, sens cap exclusió, obliga a una constant adequació i renovació.

Per això s'està fent un gran esforç per a millorar l'atenció sanitària de totes les Balears, adaptant-la a les seves necessitats específiques, ja que no tan sols s'ha d'atendre la població estable, sinó també les importants puntes de població estacional que les illes absorbeixen els mesos d'estiu, degut a l'important desenvolupament de la seva indústria turística.

L'assistència primària de tota la

població es veu garantida per una important i nombrosa xarxa de Centres de Salut, que s'haurà completat l'any 1996.

Hospitals de l'INSALUD a Balears

- H. SON DURETA	924 llits
- H. V. de MONTE TORO	120 llits
- H. CAN MISSES	167 llits
- H. de MANACOR	200 llits
- H. PALMA II	en projecte

Centres concertats amb l'INSALUD a Mallorca

-H. Cruz Roja	84 llits
-H. General	178 llits
-H. Joan March	145 llits
-H. Psiquiàtric	30 llits
-H. San Juan de Dios	110 llits

L'Hospital i la seva població

L'Hospital de Manacor s'ha planificat per a cobrir amb amplitud les necessitats hospitalàries dels habitants dels municipis del llevant. La seva situació i capacitat, el converteixen en un centre òptim per a poder fer front a les necessitats d'hospitalització i assistència d'altres municipis, com és ara els del nord de l'illa.

També s'ha comptat amb l'augment de la població que es produeix els mesos d'estiu, i el gran nombre de residents no censats que viuen a l'illa. En total són 145.000 habitants els que es podran bene-

ficiar d'aquest nou servei hospitalari, un 24% de la població de Mallorca.

■ Àrea d'influència

80.586 habitants

- Ariany	- Petra
- Artà	- Porreres
- Capdepera	- Sant Llorenç
- Felanitx	- Sant Joan
- Manacor	- Son Servera
- Montuïri	- Vilafranca

Àrea d'influència pròxima

17.187 habitants

- Campos
- Ses Salines
- Santanyí

Àrea d'influència ampliada

45.227 habitants

- Alcúdia	- Pollença
- Búger	- Sa Pobla
- Campanet	- Sta. Margalida
- Muro	

La façana principal s'ha concebut com una agrupació de petites peces que evoquen l'arquitectura tradicional de Mallorca. A la façana oposada cinc cúpules, que cobreixen el bloc quirúrgic, defineixen de manera tecnològica el caràcter de l'edifici.

A algunes zones l'hospital adquireix una gran profunditat, la qual cosa fa que la llum natural sigui la gran protagonista d'una experiència arquitectònica que respecta i potencia la tipologia mediterrània.

L'hospital, amb un disseny

equilibrat i funcional, té un clar desenvolupament longitudinal que facilita les circulacions interiors, amb un carrer principal mitjançant el qual s'evita que coincideixin:

- El funcionament interior de l'hospital amb el seu funcionament ambulatori.

- Les circulacions urgents amb les rutinàries.

- Les circulacions dels serveis generals (distribució de materials o de menjars) amb les circulacions assistencials.

- Les visites als malats ingressats amb el funcionament assistencial.

- El funcionament administratiu amb el sanitari.

L'edifici

L'Hospital de Manacor està situat a la via que uneix Manacor i Artà, a un solar de 25.000 m². Té capacitat per a 200 llits i constitueix un exemple de les més modernes concepcions hospitalàries on, a més d'assegurar una assistència completa i d'alt nivell, la dimensió humana del centre s'ha cuidat fins al més mínim detall.

Els arquitectes Fernando Cruz i Fernández Alba han dissenyat un edifici que, pels seus espais i per la selecció dels materials, és una instal·lació sanitària de primera línia.

Les tècniques utilitzades per a la construcció són fruit d'una anàlisi detallada de les relacions que s'estableixen entre la qualitat i l'optimització dels recursos. És per això que la coordinació de factors permet d'establir una bona xarxa de dependències infraestructurals: sistemes d'aire acondicionat i ventilació, servei elèctric, llanterneria, instal·lació de vapor, comunicacions, transports, informatització...

Lògicament, un hospital com és ara el de Manacor, que comença a funcionar quan tot just ens acostam a l'any 2.000,

incorpora a les seves infraestructures els sistemes de control més moderns i el disseny més versàtil per tal de fer més fàcil la tasca constant de manteniment, que exigeix un edifici d'aquestes característiques.

COBRANÇA DE TRIBUTS MUNICIPALS 1996

***DIES: 21-22-23-24 i 25
d'octubre***

HORARI: De 9 a 14 hores.

***LLOC. Ajuntament de Sant
Joan***

Període de cobrança en voluntària:
Del 1 d'octubre al 30 de novembre
a l'oficina de Recaptació de Tributs,
C/ Ronda institut nº. 12 MANACOR

AJUNTAMENT DE SANT JOAN

TELEFONS D'INTERES	
TELEFON D'EMERGENCIA	112
AJUNTAMENT	52 60 03
CENTRE SANITARI	52 63 11
POLICIA LOCAL	52 60 03
POLICIA NACIONAL	091
COMISSARIA DE POLICIA	55 16 50
GUARDIA CIVIL TRAFIC	55 19 96
URGENCIES UVI	061
AMBULANCIES INSULARS	55 40 75
BOMBERS	085
BOMBERS	55 00 80
GUARDIA CIVIL VILAFRANCA	56 00 27
GESA	55 41 11
APOTECARIA	52 62 52
PAC VILAFRANCA	56 05 50

CONTESTANT A LA CARTA DE CRISTINA

Si la tendresa, l'amor, la comprensió, l'intel·ligència, els sentiments, la senzillesa, l'amistat, els sofriments, la il·lusió, l'altruisme ... tinguessin colors aquests serien els que t'enyirien les teves cartes i la teva vida.

No diguis les veritats a mitges, expressa el que sents tal i com ho sents. M'agrades com ets, no canviïs. Me fa feliç el que m'incloguis entre els teus amics.

En la teva carta me plantejes una qüestió difícil de resoldre per mi. Saps que t'he dit moltes vegades que no crec amb els consells ni tampoc que un altra pugui decidir per tu. No et diré el que has de fer perquè el dret a encertar o equivocar-te és únicament teu. Tu hauràs de triar el que vols.

Me demanes el que pens damunt la necessitat del beure un parell de copes. Es clar que t'ho diré i també el que pens del teu enamorat.

Abans de continuar vull dir-te que tinguis en compte la diferència d'edat que hi ha entre tu i jo. No puc prescindir del que he viscut. No puc passar per alt els cops que la vida et dona, els errors que he comès i el desig d'evitar-te que tu travellis amb les mateixes pedres on jo vaig caure. M'agradaria tornar enrera uns quants anys per estar més prop del teu punt de mira i entendre millor el teu problema. M'agradaria emprar el mateix llenguatge que tu però no ho sé fer.

La bellesa de la joventut és una de les meravelles més grans de la qual tu hi formes part. La joventut dona goig per tot allà on va. La teva juvenesa, agraïtut, elegància i galania te permet elegir el camí, són moltes les portes que estan obertes per tu. El món és dels joves i a tu encara te pertany per una temporada.

No sempre serà així. Les flors s'assequen i tornen florir, la joventut no rejoveneix mai més. Intent dir-te que visquis intensament aquests moments, que et donis compta de la juvenesa mentre la tens. Vista des de on som jo passa molt aviat.

Referent al teu enamorat me dius: "... les nostres formes de ser són molt diferents, ... ell no sent les necessitats que jo sent, ...a vegades pens que no entén el que li dic..., vaig haver de deixar les meves amigues..., m'agradaria que les nostres converses no fossin tan buldes...".

No voldria et sabés greu, però d'acord amb el que m'escris crec que no és aquesta una bona base per fonamentar a una futura vida de parella. Fins i tot intueix que no arribau a una mediocre amistat i més que fer l'amor teniu relacions sexuals que no acaba de ser el mateix. Si després de cinc anys de festeig ja heu arribat aquí val la pena aturar-se i reflexionar una mica abans de seguir endavant. No dubt que el teu promès és una gran persona però teniu objectius massa diferents per poder conviure. Als teus vint-i-dos anys el món no pot ésser com el me pintes.

La Cristina que jo conec és emprenedora, imaginativa, alegre, somnadora, meravellosa. No t'estàs ficant dins un camí que no té sortida? Per què no fas una petita aturada abans de

continuar?. Tens temps de sobra, ningú et pressiona. No es tracta de elegir entre bo i dolent, sinó d'encertar el camí que tu vols i desitges. El que me dius es prou seriós, al meu entendre, i mereix dedicar-li uns moments. No venguis la teva llibertat a tan baix preu.

Que és el que intentes dir-me quan dius me l'estimo? Que és el que estimes? Per què deixares les amigues? Jo no demanaria a la persona que estim que deixés els seu amics, que s'oblidés dels seus pares, o que renunciés als seus gusts. Tot això forma part de la persona. Més que posar fites, l'amor obri camins i deixa créixer a l'altra persona. A que me parlaves d'aquest amor quan deies me l'estimo? Aquesta és la teva forma d'estimar però no crec que sigui la del teu enamorat. Entenc que acabis les forces i diguis que no pots més.

Des de el disset anys has sortit amb la mateixa persona. Segur que heu viscut moltes coses bones. Desgraciadament els joves teniu la mateixa dificultat que tinguérem nosaltres, el món i les formes de les nostres coneixences són molt limitades. Intenta conèixer més persones abans de comprometre-te. No tots són iguals. Crec que és important tenir algunes coincidències en quant a gusts, cultura, afinitats, ideals, sensibilitat, fites, llenguatge, respecta a la llibertat de la persona. No ho creus així? El món no s'acaba al vint-i-dos anys, al menys d'aquesta manera. Ningú et fa corre. No cal que et precipitis si no hi veus clar.

Referent al beure ja saps el que pens. L'alcohol ni encoratja, ni dona eufòria ni venc la timidesa. L'alcohol allena, presenta una falsa imatge de la persona, fa tornar boixos. No és bo beure un parell de copes ni beure'n cap.

L'alcohol actua de forma pronunciada damunt el cervell. En petita dosi i controlat medicament pot tenir una acció excitant damunt els centres nerviosos i pot ser útil per mantenir les constants vitals del malalt en determinades situacions crítiques; amb més quantitat produeix paralització del sistema nerviós. Fora de la medicina fa mal sempre i acaba per destruir el cos humà: els ronyons, el fetge, el cor i el cervell. I el que és pitjor, acaba destruint la pròpia persona humana. A més com a droga que és sol acabar amb adicció. La dependència sempre implica manca de llibertat. Els qui beuen podran defensar el que fan però no et podran demostrar cap virtut o benefici del alcohol. Jo puc dir que m'agrada beure o fumar però mal podré dir que sigui bo el beure o el fumar. El beure o el fumar no et fan més persona, només t'alcoholitza o et converteix en fumador. Les dues coses tenen més inconvenients que avantatges.

T'he dit el que pensava. Ara et deix. El dret a encertar o a equivocar la teva decisió només es teu. Respectaré sempre la teva llibertat i facis el que facis saps que sempre te faré costat.

Un fort abraç!

Vint de setembre de 1996

Guillem Morlà Adrover

PASSEJANT PEL CARRER

M'agrada el poble, m'agrada el que hi ha. M'agrada anar pel carrer i que la gent em saludi, m'agrada escoltar el que em diuen, m'agrada contemplar l'harmonia on els nostres majors deixaren la seva petjada i el seu bon gust quan construïren la seva casa. La austeritat, la senzillesa i la bellesa d'alguna casa me fan pensar que pot ser el nostres avant-passats coneixien millor el valor de l'estètica, de les proporcions i ajustaven el medi on vivien a la serenitat, aplom i sobrietat de la seva vida.

M'agrada veure que hi ha gent que pren la fresca vora el portal. Encara queda gent que no ha après la costum de seure davant la televisió i prefereix sortir al carrer. És la frescor el que busquen? La companyia? La tranquil·litat? El poder xerrar? Sortir de si mateix?

És agradable mirar com la gent apropa les cadires per poder estar junts. Uns parlen, altres miren el qui passa, altres estan en silenci, pensant, recordant... Que hi deu passar per dins aquells cervellets?

És la gent major ordinàriament, la que sol gaudir d'una cosa tan senzilla com és prendre la fresca. Quina saviesa és la de la gent major. Quanta humanitat i quan de seny han acumulat mitjançant una vida plena de lluita!. Les coses no han estat fàcils per ells. No demanen massa, saben viure en poca cosa. Ells no tenen pressa, viuen el present sense corre, rodejats de records de la seva joventut, els agrada parlar del que feren, del que tenien. No cal parlar del seu futur, massa saben que s'hi acosten de mica en mica i el seu fi no està lluny.

Avui vespre, em mig d'una rotllada, he vist en peu, una al·lota jove que rompia la monotonia. Aquell petit grup que prenia la fresca era diferent als que havia vist abans. Sense adonar-me els meus peus han quedat sembrats i els meus ulls enganxats amb la bellesa d'aquella al·lota. Dins la foscor ressaltava la seva llum, la joventesa, l'alegria, el seu somriure.

Sense saber com, havia vençut la meua timidesa i estava parlant amb ella. No és molt el que hem parlat i si ho és el que m'ha dit. La seva mirada era com un llibre obert que deixava que jo llegís dins el seu interior.

Era el sant del seu pare i m'han convidat a entrar per menjar una mica de dolç. La gent senzilla sempre te les portes obertes i ofereix el que té amb naturalitat i sense demanar res a canvi. Els seus pares son bona gent, feiners, no els mou l'ambició de fer diners ni les aparences. La seva bondat ha deixat heretatge damunt els seus fills. Els pares no han après dels llibres el que saben, ho han après de la vida i mai han escatimat cap esforç per donar als fills el millor que han sabut. Estan enamorats dels seus fills i les estimen en bogeria.

M'he acomiadat, després d'haver acceptat l'invitació, donant les gràcies per aquells moments tan bons que havia passat amb ells.

Quan he arribat a casa he intentat esbrinar que hi havia darrera aquella mirada encisadora. He vist un cor gran, un cor sensible, un cor que estima molt i també sofreix. He vist un cor que es rebel·la davant l'injustícia, un cor que sent i pateix les misèries i desgràcies dels humans, un cor que no te por de dir-nos covards, hipòcrites, cecs..., un cor que mos diu que no tenim dret a fer desgraciats als qui no podem fer bons, un cor que s'omple d'indignació davant la nostra indiferència pels oprimits, els desgraciats, els droga-dependent, un cor que quan visita la casa de les Germanetes dels pobres o qualsevol residència de gent

major, capta que aquella gent te necessitat d'afecta, de ser escoltat, de sentir-se estimats, un cor que s'interessa pels problemes dels demés.

Crec que la seva mirada deia moltes més coses. Els seus ulls centellejants, la dolcesa dels seus llavis, l'alegria de la seva cara, la bellesa de tot el seu cos només era un petit reflexa de la riquesa del seu mon interior.

Aquest és el món dels joves, aquest és el que a vegades volem adreçar amb consells de gent desenganyada de la vida i que viu dins un món d'aparences i falsedat. Consells de gent que pensa que aconseguir riquesa material és l'únic que val.

No espenyem el món dels joves. Si no sabem que dir val més callar i avergonyir-nos per no haver-los preparat un món millor. Ells no sons interessats, no cerquen el benefici material, ells creuen en la vida, ells viuen il·lusionats. Si els permetem xerrar, si les escoltam, aprendrem moltes coses. Deixem que facin el que nosaltres no hem sabut fer.

Sant Joan, 10 d'agost de 1996

Guillem Morlà i Adrover

M'ESTIM EL SILENCI PERO NO EL VULL.

M'estim el silenci però no el vull. El necessit per poder parlar, per poder escoltar el que em diu el meu cor, per comprendre les teves paraules, per endevinar els teus pensaments, per sentir-me al teu costat, per somniar ...

No vull el silenci quan m'obliga a callar, a tenir la boca closa, quan no me deixa dir el que pens. No vull el silenci que m'obliga a caviar els mots, quan no puc dir les coses pel seu nom.

Quantes vegades a la por li diem prudència. Als vells les anomenam tercera edat. A l'asil li diem residència o llar del padrins.

Mos costa acceptar la realitat i inventam el que sia creient que l'engany ens fa viure millor.

Seria fantàstic anar per la vida sense compliments. Seria fabulós que res no fos urgent. Seria d'admirar que guanyés el millor sense que la força o el poder fos la raó. Quin serà el dia que no tindrem que suportar la llei del embut i arribi l'hora del sentit comú!

No vull el silenci de la soledat, de l'indiferència, del menyspreament, del desamor...

Quantes persones parlarien si algú escoltés. Sabem admirar la tecnologia mes avantatjada i dins qualsevol camp, entenen de cotxes, de maquinaria agrícola, d'ordinadors, d'esports... i sabem tan poc del que passa dins el coret d'aquella persona que tenim devora, del que viu a casa nostra, del qui topam pel carrer i saludam, del que vol i necessita... Si entenguéssim una mica d'aquest mon tan sublim que duem dintre, aquests mon on conviuen amb obligada harmonia alegria i aflicció, il·lusions i desenganys, amor i odi, entusiasme i desànim, plaer i sofriment, la satisfacció i angoixa, esperança i desconsol, amistat i aversió, goig i tristesa ...

No tenim temps per aquestes bogeries.

No vull el silenci que deixa un cor eixut de sentiments i que no estima.

No vull el silenci que produeix la buidor de les nostres vides, quan som conscients de que hem errat l'objectiu i hem fet feina de bades.

Quantes coses fariem si teníem temps! Vos heu demanat quantes en deixaríeu de fer si tinguéssiu temps per pensar el que esteu fent?

Sant Joan, 11 d'agost de 1996

Guillem Morlà i Adrover

A LES FESTES, PENSAR AMB ELS ALTRES

Una vegada més el nostre poble de Sant Joan feu gala de la seva generositat col·laborà esplèndidament en una tasca altruista; és, per suposat, l'Exposició per recaptar fons per a la missió de les "Germanetes dels Pobres" al Tercer Món.

La iniciativa partí del grup de joves que dies abans havíem visitat la Casa de les Germanetes, a Palma.

La generositat fou plural, per una part és destacable l'ajuda que ens va oferir el grup d'Amics del Tercer Món, per altra part és també més elogiable la solidaritat, a nivell econòmic, dels santjoaners, recaptant-se una xifra de 208.735 pessetes.

Però solidaritat amb el Tercer Món mai no significa solament contribució econòmica, i així ens ho recordà la missionera santjoanera Margalida Font Roig de la Congregació de Crist Redemptor, que vingué a fer-nos una xerrada als membres del grup d'Amics del Tercer Món, per les passades festes. Ens recordà com l'oració i el suport moral o psicològic als missioners són maneres d'ajudar a les missions, tant o més important que l'econòmic. La pregària per a l'augment vocacional, i el suport moral per fer més lleugera la solitud i el desempar en què de vegades es troben, reforçant els seus ànims recordant-los que hi ha germans que pregunten i pensen en ells.

Ens parlà, així mateix, aquesta religiosa, del treball de la seva Congregació, dedicat exclusivament a la joventut. Ens va explicar la situació: el difícil manteniment de les seves missions, situades principalment a Sudamèrica; la crua situació en què es troben els infants i joves, desemparrats i abandonats per les seves famílies al no poder mantenir-los, o venuts o prostituïts pels mateixos pares, per ajudar al sosteniment dels seus. El testimoni glaçà el cor dels assistents, però també el sabé escalfar amb una crida a l'esperança, mentre Déu ens acompanyi i l'amor no s'apagui, la causa no està perduda.

Miquel Àngel Gayà Matas

CARTES QUE ES PERDEREN

Maria:

T'escric com et vaig prometre, el dia de la nostra trobada, del dinar de quintos-quintes. Feia molts d'anys que no ens havíem vist, des de que érem nines. Em contares tantes coses que jo ni vaig tenir temps de dir-te el que pensava. És possible que el mateix vespre de la nostra trobada, T'empene-dissis dNhaver-me contat tantes coses. Està tranquil·la, et vaig dir que tot el que em diries quedaria entre tu i jo. Igual que quan érem nines, jo no te traicionaré divulgant els problemes que tens.

Sé que aquesta carta meva és possible que et disgusti, però... Perquè t'estim, igual que quan érem nines, et diré el que pens de tot el que em digueres. Una paraula que repetiries més d'una vegada, referint-te a les persones que t'han fet mal, és la frase: "jo, quan he avorrit una persona, l'he avorrida per a sempre". M'entristeix aquesta manera

de sentir teva, perquè és possible que després de llegir aquesta carta meva, jo passi a formar part d'aquest grup -esper que no massa nombrós- de persones que tens "avorrides per a sempre". "Per a sempre" és una paraula que té ressonàncies de condena eterna dins el món del perdó i de la convivència.

Una altra paraula que em repeties durant la nostra conversa va ser la d'"un està cansat de fer es beneit". Jo pens -no sé si estic equivocada- que el "beneit" no el me fan fer els altres, el "beneit" el feim nosaltres mateixos, el faig jo, el fas tu, per les nostres paraules, per les nostres actituds. Si feim el beneit o ens posam en ridícul és perquè feim beneitures, si ens posam en ridícul és per la nostra extravagància que mou a riure o fa riure, per la nostra presumpció, per la falta d'humilitat, per no voler reconèixer que és la nostra actitud o comportament els qui ens feim mereixedors de la burla, de la censura, de la crítica o befa.

Tu entens que perdonar, ser condescendents és sempre "fer el beneit", i això et fa desgraciada. Una cosa és posar-nos en ridícul nosaltres mateixos i altra molt diferent és la tolerància, el respecte i consideració en vers de les opinions i actituds dels altres, encara que ens repugnin, condescendir i acomodar-nos per bondat al gust i voluntat dels altres.

T'has aturat a pensar que quan realment "fas el beneit" és quan t'enfades, et sents agraviada i molesta per unes paraules, per una persona o grup? Perquè possiblement aquesta persona que et va agraviar -voluntàriament o involuntària- hagi oblidat aquella paraula que es clavà en el teu amor propi i et segueix martiritzant després de mesos, d'anys.

Possiblement aquesta persona, que la qual tu sents animadversió, t'irria o malvolença, "s'esclataria de rialles" si sabés del teu mal viure per una frase pronunciada temps enrera, i que et fa "rovegar claus" baldament el pas del temps. ¿Val la pena conservar o alimentar aquesta renúncia? Jo crec que no. Crec que moltes de les teves desgràcies desapareixerien si aprenguessis a resar el Pare Nostro, que sé -m'ho digueres- segueixes resant cada dia.

Una altra paraula o frase que em repeties més d'una vegada és que "són els altres els qui et fan tornar dolent". Jo crec que no Maria. I altra vegada et manifest clarament que no pens igual que tu. ¿No serà, Maria, una excusa? Jo no crec que tu siguis dolenta i que t'hi hagin fet tornar els altres... Crec, Maria, que tu et vols justificar davant tu mateixa, vols justificar la teva animadversió.

Tu no has sortit mai de ca teva, no saps el que és treballar dins un equip de persones molt distintes de les que habitualment tractes dins Sant Joan. Jo sí que ho he experimentat i he sofrit molt en distintes èpoques, però, sense ser una catòlica practicant com tu, he procurat fer una reflexió i llevar importància a tot l'inevitable, que no em llevàs el dormir l'actitut insolidària dels companys i dels caps. Perdonar, girar pàgina i pensar que, fent la mateixa feina que els altres companys d'empresa, altres han estat més avantatjats, no permetent que la ràbia em rosegàs per dintre, pensant "no he estat lo suficientment

intelligent per defensar el meu lloc" i conformar-me en acceptar el que l'empresa m'ha donat i no vivint amargada. Això sí, sense ser tan bona cristiana com tu -o tan practicant-qualque vegada, quan l'amargura m'invaeix- em recordava de resar el Pare Nostro i agraià Déu "el pa nostre de cada dia", el jornal que tenia i "així com perdonam els nostres deutors" i quedava contenta i em fugia la ràbia perquè pensava que entre tots els meus companys de feina, sols n'hi havia uns pocs -les encarregades- que guanyaven més que jo i que jo només era com la majoria. I això em feia recobrar la pau interior, pequè, n'estic segura, la ràbia, el no saber perdonar ens fa desgraciats i ens pot arribar a destruir.

Quant a la família, com a tu, m'ha passat el mateix que dins les empreses on he treballat: sols la tolerància i la condescendència m'ha permès la convivència, el ser feliç.

No t'he volgut fer un sermó, tu saps que de beata no en tenc res, però m'estim més "fer es beneit" que viure enrabiada i tota sola, encara que tu em repetires un pic i un altre que "quan estic millor és quan estic tota sola".

Una cosa sé ben certa, que si t'agrada la gent, tu també els agradaràs i seràs acceptada i apreciada.

La teva amiga, de tot cor **Antònia**

POBILS , FADRINS I EIXORCS

Hi ha una sèrie de tòpics o mala premsa en relació a l'estat civil o condició familiar dels pobils, dels fadrins i dels eixorcs.

"Pobila viciada", "pobil esgarrat" o "pobil malcriat" són frases despectives que repetim d'una manera injusta, irreflexiva i indiscriminada.

Al fadrí/fadrina se li atribueixen qualificatius de "rar", "brut", "caparrut" i altres, sempre en sentit negatiu.

Són els eixorcs l'altre grup de persones que formen part involuntària d'aquest grup que una societat egoista classifica com a "especials".

És evident que el pobil o fill únic té el perill de créixer a sota d'una excessiva protecció, i pot semblar que aquesta protecció paterna/materna constitueix una trava pel seu posterior desenvolupament, però no necessàriament; ni molt manco el pobil o pobila ha de ser un capritxós, un malcriat o un inepte.

Altres tant es pot dir dels fadrins, i aquí no hi ha que dir que l'excepció confirma la regla, perquè de fadrins i fadrines tots en coneixem que són model de sensatesa i seny, d'ordre, netedat i polidesa, molt sociables i dialogants.

Quant als eixorcs o matrimoni sense fills, es poden donar casos en què l'amor compartit amb uns fills, en què el mantenir un amor "intacte" i exclusiu -que en els matrimonis amb fills no té unes manifestacions públiques tan evidents- doni la impressió d'amor exagerat, de mútua estima egoista en detriment de tots els altres.

Així les persones pertanyents a alguns d'aquests tres grups, segons la creença -equivocada però generalitzada- han de tenir forçosament alguns d'aquests trets o comportaments negatius que la maledicència els atribueix.

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

- Centre Coordinador -

BIBLIOTECA PÚBLICA PARE RAFEL GINARD

NOVETATS A LA BIBLIOTECA

Recentment ens ha arribat un lot de Compactes i vídeos, des del Centre Coordinador de Biblioteques del Consell Insular. Estan a la vostra disposició gratuïtament.

Vídeos:

- Molt soroll per res.
Una pel·lícula de Kenneth Branagh
- La petita locomotora.
(Conte infantil)
- Robin Hood: príncep dels lladres.
Amb Kevin Costner
- Flaix Ciències, I.
(Deixalles, contaminació, reciclatge i energia),
per a alumnes d'ESO, Batxillerat i COU,
formació per a mestres i professors d'E. Secundària

Horari d'Hivern

Dilluns	Dimarts	Dimecr	Dijous	Divendr	Dissabt
Tancat	Tancat	Tancat	10 a 1 Mati	Tancat	10 a 1 Mati
5 a 7 Tarda	Tancat	5 a 7 Tarda	Tancat	5 a 7 Tarda	Tancat

**Consell Insular
de Mallorca**

